

Studiekredsmateriale til 1. kvartal 2018 i Horsensgruppen

Studiekreds 9.1.18 (oprindeligt planlagt til 30.11.17, hvor studiekredsen blev aflyst):

Gem kærligheden i jeres hjerte

Gud er til stede i menneskets åndedræt. Når I ånder, hvor kommer åndedrættet fra? Det kommer indefra. Selve åndedraget er jeres Gud. Hvad er dets form? Det er til stede i mennesket i skikkelse af soham, som åbenbarer jeres Guddommelige identitet. 'So' betyder 'Det', 'ham' betyder 'jeg'. Derfor betyder 'soham' 'jeg er Det'. 'Det' refererer til Gud – der er til stede i mennesket i form af kærlighed. Derfor bør mennesket bevare kærligheden sikkert i sit hjerte. Andre tanker kommer og går som forbigående skyer. Kun kærlighed er varig og evig. I bør udføre hver eneste opgave med kærlighed. Selv hvis I skulle støde på jeres fjende, bør I elske og hilse på denne person, idet I siger: "Goddag, goddag." Så vil han eller hun også svare ved at sige "goddag, goddag" til jer. Det er reaktionen, refleksionen og genlyden af jeres følelser. Uanset om I oplever noget godt eller dårligt – er det et resultat af jeres egne handlinger. Alt kommer fra jeres indre. Derfor bør I altid forblive fordybet i kærlighed. Hvis I har kærlighed, kan I opnå alt og udføre en hvilken som helst opgave. Det er kærlighed, der er ansvarlig for hele skabelsen og dens virke i denne verden. Der er ingen større Gud end kærlighed. Kærlighed er Gud. Alt, hvad I gør uden kærlighed, er en formålsløs handling. Derfor skal I sætte pris på kærligheden i jeres hjerte. – Alle vil blive tiltrukket af denne kærlighed. Den skænker jer alt. Det er kærlighed, der skaber, opretholder og nedbryder. Når I ser på verden med jeres fysiske øjne, ser i mangfoldigheden i skabelsen. Men i virkeligheden er alt kærlighed. Den forandrer sig ikke. I bør være opfyldt af en sådan kærlighed. Hvis I følger dette Kærligheds-princip, vil det skænke jer frugten af alle jeres åndelige discipliner.

Folk kalder Gud ved mange navne så som Rama, Krishna, Jesus og Allah. Men alle navne refererer til den samme Gud. Hvis I kalder Ham Allah, svarer Han. Tilsvarende, hvis I kalder Ham Jesus, Zoroaster eller Rama, vil Han reagere. Alle disse navne er blevet givet af mennesker. Gud blev ikke født med disse navne. Guds oprindelige navn er kun kærlighed. I kan referere til en hvilken som helst ordbog. Kærlighed er kun én og ikke to. Mennesket har muligvis mange fysiske relationer. I betragter måske en som jeres mand, en som jeres søn og en som jeres datter. De er alle

fysiske og verdslige relationer. Hvem har tilvejebragt disse relationer? Det er udelukkende jer. Eftersom disse er forbindelser, som I har erhvervet jer, udsættes de for forandring. Men kærligheden forbliver den samme. Med en sådan kærlighed kan I chante ethvert navn som Rama, Krishna, Govinda, Narayana, Jesus eller Allah. Alle disse navne refererer til den samme Guddommelighed. Måske maler I ris og tilberede forskellige rettet som for eksempel dosa og idli. I blander måske ris med sukker og laver sød budding (payasam). Men risen er den samme i alle disse retter. På samme måde er kun én Gud til stede i hele skabelsen, og det er kærlighed. I bør udføre hver eneste handling med kærlighed.

Vi kalder andre 'brødre' og 'søstre'. På det fysiske plan er de adskilte. Disse slægtskaber har I selv skabt. Men I må aldrig have øje for forskelligheden. Brødre, søstre og alle andre relationer er ét. I ser en gammel mand eller et barn. Begge er i deres inderste væsen Guddommelige. – Gud er hinsides alle aldre og alle former. – Udelukkende kærlighed, er Hans sande form. Den samme kærlighed er til stede i alle de former, I ser. Derfor bør hver eneste af jer fremelske kærlighed. I kalder måske Gud for Rama, Krishna eller Sai. Men det er blot en forskel i navne. Gud er kun én. Elsk alle helhjertet. Først da kan I opleve lyksalighed. Så længe I har kærlighed, vil I ikke være blottet for lyksalighed.

I dag betragter folk den enkelte person på forskellig måde. Der findes tre aspekter ved et individ. 1. Den I tror, I er. 2. Den andre tror, I er. 3. Den I virkelig er. På det fysiske plan bliver I måske identificeret ved jeres navn, form og landsby. Men i virkeligheden er I kun én. Det er, hvad I bør forstå. Erkend hele skabelsens enhed. Jeres verdslige relationer vil også have en vis værdi – når I erkender denne enhed. I kan tilføje et hvilken som helst antal nuller til tallet et, værdien vil blive ved med at stige. Hvis I fjerner et-tallet, er der ingen værdi. På samme måde kan I chante et hvilket som helst navn, hvis I forstår Guds enhed. Ekam sat viprah bahudha vadanti.' Sandhed er én – men de vise refererer til den ved mange forskellige navne.

Veda'erne fastslog ægtheden af den samme sandhed. Med kærlighed i jeres hjerte kan I tage til et hvilket som helst land, chante et hvilket som helst navn og udføre en hvilken som helst åndelig disciplin. Had ingen. – Hjælp altid; skad aldrig. Dette er, hvad de hengivne formodes at gøre. Når I kalder jer selv hengivne, bør I ikke bemærke nogen forskelle. "I er ikke mine. Han er min." Det er ikke godt. Det er ensbetydende med at hade Gud. I bør tænke: – "Gud er i mig, med mig, rundt om mig, over mig og under mig." Uanset hvorhen I ser, der er Gud til stede. I må udvikle denne følelse af enhed. Da vil I opnå den højeste lyksalighed.

I er kommet fra forskellige lande, og I har forskellige navne og former. Men når I nu er kommet hertil, er I alle ét. Måtte I fra i dag og fremover

altid forblive i en tilstand af lyksalighed for evig og altid. Folk siger: "I dag er det min fødselsdag." Hvad menes der med fødselsdag? Det er dagen, hvor kroppen fødes. I dag er den født. I morgen dør den måske. Men I er evige. I har ingen fødsel, ingen død.

134

Vær altid lykkelige. Det er, hvad Jeg ønsker. Lad være med at tillade, at forskellene vedrørende 'mine' og 'dine' komme jer nær. I har alle sunget til Herrens pris med én stemme. Denne enhed er Guddommelighed. Hvor der er mangel på enhed, er der forskellighed. Derfor skal I udvikle enhed. Hvor der er enhed, er der renhed. Det er renhed, der tiltrækker Gud. Det hvide tøj I har taget på, symboliserer renhed. Man ser forskelle, når I tager tøj på i forskellige farver. I bør ikke give plads til forskelle. Men det drejer sig ikke kun om tøj. I bør iagttage enhed og renhed i jeres sind, følelser og tanker. Alle er ét. Når I vender tilbage til jeres respektive steder, skal I leve jeres liv i enhed, kærlighed og lyksalighed. Jeres bhajan har gjort Mig lykkelig.

Betragt bhajan som jeres føde (bhojan), der stilner jeres åndelige sult. I bør indtage bhajan'ens føde hvert eneste øjeblik dag ud og dag ind. Lige fra morgen til nat bør I konstant synge bhajan i al jeres vågne tid. Dette er Swami's lære til jer. Udfør alle jeres opgaver, mens I kontemplerer på Guds navn i jeres indre. Gud er i jer, uden for jer, over jer, under jer og bag jer. Vær lykkelige.

SSS 40.21: 15. december 2008 (Taget fra Kærlighedskompendiet)

Studiekreds d. 23.1.18

Den gyldne regel – "Alle religioners enhed "
(Vær mod andre, som du gerne vil have de skal være mod dig)

Buddhisme: "Skad ikke andre med det, som du selv ville finde smertefuldt."
(Udana Vaga 5,18)

Islam: "Ingen af jer er troende, før han ønsker det for sin broder, som han ønsker for sig selv."
(Sunnah)

Kristendom: "Gør mod andre - hvad du ønsker, de skal gøre mod dig; Dette er meningen med Moses lov og med profeternes lære."
(Matt. 7:12)

Hinduisme: "Dette er summen af vore pligter; gør ikke det mod andre - som ville give dig smerte - hvis det blev gjort mod dig."
(Mahabaratha 5, 1517)

Jødedom: "Det, som smerter dig, gør ikke det mod din næste. For dette er hele indholdet af Toraen og påmindelsen har kun denne kommentar: Gå ud og erfar det."
(Talmud, Shabbat 3)

Zoroastra: "Kun det væsen er god, som afholder sig fra at gøre mod andre - hvilket som helst - der ikke er godt for en selv."
(Dadisten – i – dinik, 94,5)

Kilde: " Education in Human Values" - nr.4 – 1981.

Studiekreds d. 6.2.18

Buddha Poornima er en af de allerhelligste festivaler i den Buddhistiske kalender. Den fejrer tre vigtige begivenheder i Buddhas liv – fødsel, oplysning og realisation. Den sker på fuldmånedag i den fjerde månemåned af *Vaisakha*. Baba har sagt, at alle mennesker skal have Shankaras hovede (grundlæggeren af den ikke-dualistiske filosofiskole), Buddhas hjerte og Janakas hænder (berømt kejser). Buddhas navn fremkalder spontant følelser af medfølelse og fred. Dette skyldes først og fremmest det liv, som Buddha førte i renhed og opofrelse forankret i at undgå at skade (*ahimsa*).

Buddha's evangelium om det gode liv: Det er ikke førend mennesket bliver bevidst om sin menneskelighed, at han vil blive i stand til at genkende sin guddommelighed. Hvordan kan mennesket da nå frem til sin menneskelighed? Hvilke er hjælpemidlerne? Buddha foretog forskellige undersøgelser for at opdage det Guddommelige og kom til den konklusion, at det kun er gennem beherskelse af sanserne, at han kan opnå dette. Mennesket skal gøre rigtig brug af sine sanser til hellige formål for at kunne virkeliggøre sin guddommelighed.

Den sande mening af dharma

For at opnå lykke begiver mennesket sig ud på at erhverve forskellig slags viden og forfølge forskellige beskæftigelser. Han søger lykke gennem ægteskab og ved at få børn og bygge hus. Men bliver han lykkelig af den grund? Nej.

I sine sidste øjeblikke sendte Buddha bud efter sin stedbror Ananda for at bibringe ham sit sidste budskab. Ananda var søn af Gautami (Buddha's stedmoder). Idet han anbragte sin håndflade på sin yngre brors hoved sagde Buddha: "Mit kære barn! Jeg kom til denne verden for at forkynde Sandheden. Hvis nogen spørger: Hvor er Gud, er svaret dette: Han er overalt. Sandheden er Gud. Tal Sandhed. Gør ingen fortræd. Erkend at den højeste *dharma* er ikke-vold (*ahimsa*). "

Denne sandhed erklæres i skrifterne om formaningerne: "Tal sandt. Sig, hvad der er venligt. Således bliver venlig tale erklæret som en højeste pligt. Buddha fortalte Ananda, at denne sandhed lærte han af sin egen erfaring. Han sagde: "Da jeg forlod paladset, blev min far (kongen) fortalt, at jeg begik en stor uret ved at give afkald på min familie. Mine forældre, tjenere og andre forsøgte at lægge pres på mig, for at jeg skulle vende hjem til familielivets bånd. Disse urette anstrengelser fra deres side gjorde mig endnu mere besluttet på at forfølge den åndelige vej. I søgen efter åndelig fred skal adskillige prøvelser overkommes. I dag har jeg fundet Sandheden om livet. Hvilken er den? Helliggørelsen af de fem sanser er vejen til Sandhed. Hvis sanserne er forurenede, til hvilken nytte er de åndelige øvelser? Når vandet i beholderen er forurenede, giver alle vandhaner udelukkende forurenede vand. Dit hjerte er beholderen. Dit syn og tanker er forurenede. Din tale er fæl. Når dit hjerte er

forurenede på denne måde, er sanserne nødsaget til at være formørkede. Tal sødt og brug aldrig hårde ord. Når hjertet er fyldt med gode tanker og følelser, vil alt, hvad der kommer ud fra sanserne – din tale, dit syn, dine handlinger – være rent. Når mennesker oplever åndelig lyksalighed (*Atma-ananda*), vil alle andre former for lykke komme af sig selv. Du må virkeliggøre storhed og værdsættelse af menneskelivet. Det er ikke den ydre form, som har betydning, men det bagvedliggende menneskelige element. At fremvise den menneskelige form uden at fremvise menneskelige kvaliteter er meningsløst. Du må fremdyrke menneskelige værdier såsom godt syn, sød tale, gode tanker og gode handlinger, hvilke udgør det gode liv. Kun på den måde vil du være et fuldstændigt menneskeligt væsen. *Sathya Sai Speaks, Volume 31, oversættelse KMS med forkortelser*

Buddha og sanserne - renhed er vejen til befrielse Den første forudsætning er genkendelsen af ens **menneskelige essens**. Ud fra denne sandhed erklærede Buddha, at enhver fra begyndelsen skal dyrke **syn af renhed** / *samyak-dhrishti*. Det er kun, når mennesket har et rent syn, at han kan gøre sig fri af urenheder i kroppen, talen og sindet. Øjet (*netra*) er sammenligneligt med en åndelig tekst (*sastra*) og ens syn (*drishti*) er afgørende for ens blik på kosmos (*srishti*). Derfor for at erhverve den højeste viden må man rense sit syn.

Den anden nødvendige kvalitet er **rene tanker** / *samyak-sankalpa*. Kun den person, som har udviklet renhed i synet, kan have rene tanker. Det tredje krav er **rene handlinger**; dette at udvikle godt syn, lægge sig gode tanker på sinde og udføre gode gerninger har styrke til at forvandle menneskelighed til Guddommelighed. Det fjerde krav til mennesket er at **lytte til hellige ord** / *samyak-shruthi*. Når man lytter til hellig tale, kan man kun have hellige tanker.

Den fjerde kvalitet foreskrevet af Buddha er et **rent liv** / *samyak-jevanam*. Det vil sige ikke at leve et verdsligt liv knyttet til verdslige interesser. Sand livsførelse gør ens liv meningsfyldt gennem ideelle handlinger. Mennesket må styres af idealisme i handling.

Dernæst erklærede Buddha, at enhver skal sigte mod ret åndelig praksis / *samyak-sadhana*. *Sadhana* betyder afskaffelse af de onde tendenser i mennesket og opnåelse af gode og hellige kvaliteter. At fjerne alle urenheder i sindet er sand *sadhana*.

Efter dette kommer det, som Buddha kalder realisation eller befrielse / *samyak-samadhi* eller nirvaana. Hvad menes der med *samadhi*? Det betyder at behandle nydelse og smerte, gevinst og tabt ens. At betragte lys og mørke, fornøjelse og smerte, profit og tab, berømmelse og kritik med et lige sind er *samadhi*. Buddha udtrykte denne ligesindethed som *nirvana*.

Det er genkendelsen af helligheden af disse kvaliteter af alle sanserne i mennesket, der udgør sand menneskelighed.

Sand viden er bevidsthed om forbindelsen mellem individet og kollektivet og deres enhed. Det, som mennesket ser, er som frø sået i hjertet. Når hellige scener sætter sig ind i hjertet, bliver der ikke rum for vækst til dårlige følelser eller tanker. Dette var den første lære, som Buddha videregav. Efter mange års undersøgelse kom han til den konklusion, at hemmeligheden ved åndelig visdom ikke skulle erhverves fra lære eller gennem studie. Han indså, at åndelig forstand kun kom fra beherskelse af sanserne. *Sathya Sai Speaks, Volume 31, oversættelse KMS med forkortelser*

Ikke-vold er den øverste dharma: Man må aldrig hverken skade eller fornærme en anden person i tanke, ord og handling. Du kan undre dig, hvorvidt noget sådant er muligt? Ja, det er forudsat, at du har stålsat beslutsomhed. Med vedvarende fokus og absolut beslutsomhed er der intet i verden, som ikke kan opnås. *Frygt er en stor forhindring til opnåelse. Så snart du har indset, at den samme Guddommelighed bor i alt, vil du aldrig mere være bange for noget eller nogen.* Tag tilflugt i Kærlighed, tag tilflugt i Sandhed, tag tilflugt i Selvet. Alt er en manifestation af Guddommelighed: der er ikke nogen anden enhed. Dette er det guddommelige princip, som styrer hele verden. Der er et underliggende budskab om enhed i Buddhas lære. Han havde kun én følelse i sit hjerte, følelsen af kærlighed. Han sagde: *Dharmam saranam gacchami / jeg tager tilflugt i retfærd, Premam saranam gacchami.* Skad ikke andre. Hjælp altid, skad aldrig. Kun da kan du opnå Buddhatilstanden. *Sathya Sai Speaks, Volume 31, oversættelse KMS med forkortelser*

De 5 skandha'er er [Buddha Sakyamuni's](#) enkle og samtidigt komplekse forklaring af, hvorledes alle oplevelser dannes, og hvordan de viser sig i sindet. Det er en af de ældste instruktioner i Buddha's Dharma.

Skandha (tibetansk: phungpo) betyder ordret en hob, et bundt eller en samling på sanskrit i betydningen: sammensat gruppe. (De fem *skandhaer* er aggregater, der sammensætter hele vores mentale og fysiske eksistens. s. 255, *Den tibetanske bog om livet og døden*, Sogyal Rinpoche). Der hentydes til, hvordan oplevelsernes forskellige bestanddele gradvist opstår ved gennemløb af 5 sammensatte processer i sindet, som begrebsmæssigt adskilles fra hinanden, fra de begynder at opstå som sansninger, indtil de opleves helt bevidst. De 5 skandha'er er således en beskrivelse af, hvordan vores sind fungerer. Disse er: 1. Form 2. Følelse 3. Opfattelse 4. Erfaring 5. Bevidsthed.

Når der opstår kontakt i form-skandha'en, er der øjeblikkeligt også sansebevidsthed til stede og så videre. Der vil være en eller anden grad af bevidsthed til stede i forbindelse med alle skandha'erne, skønt der er en særlig bevidstheds-skandha som nummer 5. Opdelingen hjælper på forståelsen af det relative ego og det absolutte fravær af et [substantielt Selv](#). De 5 skandha'er

defineres således som 5 sammensatte størrelser, som hver især på sin egen måde påvirker og samlet frembringer alle vores oplevelser.

1. FORM- skanda'en (sanskrit: rupa, tibetansk: gzugs) betyder, at der opstår kontakt mellem sanseevne (sanskrit: [indriya](#): kapacitet eller kraft) og sansegenstand, hvorved sanseevnen forstyrres og aktiveres. Det er på den måde, at den faktiske sansning sker. Indenfor Dharma'en beskrives sanseevnen hellere end sanseorganet, fordi dette er, hvad man faktisk oplever, når man under meditation undersøger, hvorledes sansning foregår i éns eget sind. Der er 6 slags sanseevner, som svarer til de 6 slags sansegenstande og de 6 slags sansebevidstheder. Den sjette sansebevidsthed er bevidsthed om sindet. Hver kontakt opstår adskilt fra enhver anden på dette niveau, fordi hver enkelt sanseevne virker uafhængigt af de andre. Al slags sansekontakt med sansegenstande bevirker således fremkomsten af sansede former i de respektive sansebevidstheder. Disse former er, hvad man ser, hører, smager og så videre. Sansegenstandene kan opstå fra verden eller fra sindet selv, for eksempel som drømme, visioner og fantasier. Form-skandha'en beskrives som stimulans eller forstyrrelse.

2. FØLELSE (sanskrit: vedana, tibetansk: tsorbha) Følelses-skandha'en betyder den umiddelbare følelse af behag, ubehag eller ligegyldighed. Den mærkes, når der er sansning i form-skandha'en. Tilsvarende betyder følelses-skandha'en tiltrækning, frastødning eller neutralitet, og ophidselse, nedkøling eller ufølsomhed osv. Også på dette niveau opstår hver enkelt følelse adskilt fra enhver anden, fordi hver enkelt følelse følger øjeblikkeligt efter hver enkelt sansning. Der er [dualisme](#) i følelses-skandha'en. Man vil umiddelbart forstå sig selv som personen, som føler noget om noget andet end sig selv. Følelsernes kvalitet er i sig selv både grov og u håndgribelig mental fortolkning. Følelses-skandha'en er kvaliteten af forstyrrelse i form-skandha'en.

3. OPFATTELSE- skandha'en (sanskrit: samdjña, tibetansk: dyshe) betyder kombination og genkendelse af de relativt ubearbejdede og forskellige sansninger og følelser, som opstod i de to foregående skandha'er. For det første opfattes de nu samlet med al deres forskellighed af forskellige sansninger, som opstod i de forskellige sanse- områder, såsom lyd, syn, smag og så videre, forbundet med de varierede følelser, som fulgte hver af disse sansninger. Nu bliver de for første gang opfattet i et samlet kombineret indtryk. En fuldstændig opfattelse af alle de kvalificerede forstyrrelser fra form-skandha'en og følelses-skandha'en viser sig nu i sindet. For det andet genkendes dette kombinerede indtryk som noget allerede kendt eller som noget, der føles som eller ligner noget allerede kendt. Det, som sker her, kaldes en 'kendelse', hvilket involverer en umiddelbar fortolkning og bedømmelse af indtrykket. Opfattelses-skandha'en er det mentale indtryk af den kvalificerede forstyrrelse i form skandha'en.

4. **SAMSKARA**-skandha (tibetansk: dy byed) betyder først og fremmest, at begivenhederne i de 3 foregående skandha'er nu forårsager en reaktion i sindet. Reaktionen er for det meste baseret på vores erfaringer. **Erfaring** betyder, at der er en øjeblikkelig forståelse, vurdering eller en bedømmelse af indtrykket, som stammer fra hukommelse om lignende oplevelser fra fortiden. Erfaring kan også betyde, at der er en evne, et kendskab til hvorledes man håndterer en situation eller et kendskab til, hvordan noget fungerer - alt sammen noget, som allerede er udviklet, gjort til vane og husket, og som nu spontant manifesterer sig i sindet. En altså såkaldt 'ubevidst' reaktion, som ikke opstår fra bevidsthed, men fra fortidens erfaringer. Hermed fremkommer der forslag i sindet til en passende reaktion, eller også finder en faktisk reaktion sted, afhængig af dine vaner. Reaktionen skyldes tidligere erfaringer af tilsvarende art som det nuværende indtryk, som viser sig fra den tredje skandha, opfattelses-skandha'en. Denne øjeblikkelige reaktion kan faktisk stamme fra flere kilder afhængig af indtrykkets karakter, som det øjeblikkeligt bliver forstået, bedømt eller vurderet på dette niveau. Disse kilder er: viljen (som en vane - sanskrit: **cetana**), vaner, mentale tendenser, evner, erfaringer, begreber og lidenskaber. Her skabes nu sammenhæng. Nutiden bliver nu forbundet med fortiden og fremtiden. Indtil samskara-skandha indtræffer, foregik alt i nu'et. Begrebet samskara- skandha dækker således emnerne for, hvad man i vestlig psykologi kalder 'det ubevidste' og 'underbevidstheden'.

En vane hedder en samskara. Samskaras er således også vores vante handlings-mønstre. Sindets vanemønstre dvæler skjult, opstår spontant og forsvinder igen på en ganske særlig måde, nemlig som pludselige spejlinger af mening, som pådattes det mentale indtryk fra den tredje skandha. Samskaras lever næsten deres eget liv i sindet, eller man kan sige, at de eksisterer på deres egen ubevidste måde. Samskaras udgør vores selvbiografi og vores bagage til reinkarnation. Samskaras er således også **uvidenhedens** karma (avidya) og lidenskabernes slør, som skjuler **Buddha-naturen** for umiddelbar erkendelse, fordi de opstår øjeblikkeligt sammen med enhver oplevelse på dette niveau. Så samskara-skandha fordrejer altid indtrykkene, indtil man opnår indsigt og virkeliggør **visdomssindet** (sanskrit: **djñana**). Avidya hæfter sig på alle skandha'erne, men som begreb hører den hjemme her i den fjerde.

Det centrale punkt angående samskaras er viljen, som er det organiserende princip for alle de andre vaner, mentale tendenser, talenter, begreber, evner, erfaringer og lidenskaber. Cetana er vel at mærke viljen-som-vane. Cetana er naturligvis også enhver **modvilje**, som har etableret sig. Den frie vilje er mere eller mindre illusorisk som noget helt frit, fordi den altid er baseret på begreber. For eksempel begrebet om frihed. I den forstand er samskaras altid **fordomme**. Uden begreb begriber man jo ikke noget, og så vil man heller ikke noget. Så ved vi jo ikke, hvordan vi skal forstå, hvad det end er, eller hvad vi kan gøre ved det. Så gode og gavnlige begreber og vaner samt stor kærlig velvilje og styrke er godt at samle på, fordi de da vil blive til dine sædvanlige

reaktioner.

5. BEVIDSTHED (sanskrit: vidjñana, tibetansk: namshe). Bevidstheds-skandha'en betyder, at den sammensatte, fortolkede og begrebsmæssigt bearbejdede oplevelse udsættes for **sindets klarhed**. Der vil til en vis grad være bevidsthed i forbindelse med alle de andre skandha'er, men almindeligvis bliver der først fuld bevidsthed, når en fuldstændig udviklet og begrebsmæssigt bearbejdet oplevelse fremstår for bevidstheden. Som et teknisk udtryk i Dharma'en er bevidsthed ikke evnen til at analysere, som vi jo har konstateret kræver en del samskaras aktivitet, men bevidsthed er den blotte og bare evne til at vide og opleve. Den er ren klarhed, som altid er naturligt til stede hos alle sansende væsner. Bevidsthed er afgørende for opmærksomhed og årvågenhed, men disse to kræver vaner som basis for at fungere ordentligt. Bevidstheds-skandha'en er baggrunden for enhver oplevelse og eneste mulighed for frigjorthed fra oplevelsernes dominans, besættelse, påvirkning, forvrængning, afstandtagen, inspiration eller skuffelse. Det er ved bevidsthed, at sindet kan genkende sig selv.

På grund af de tre slør er mennesket ikke bekendt med sindets medfødte klarhed. Disse slør er uvidenhed, klesha'er (sanskrit for lidenskaber) og karma. De manifesterer sig i den fjerde skandha (Erfaring), hvorfra de viser sig i bevidstheden sammen med, hvad der ellers opleves. Således tilhylles og skjules sindets oprindelige klarhed og afholder én fra at bemærke den. Når sindet er forvrænget af de 3 slør, bliver bevidstheden "opladet" og farvet tilsvarende. Når slørene løftes eller opløses, vil bevidstheden genkende sin egen natur.

Pointen er selvfølgelig, at sindet naturligvis befrier sig selv, når det faktisk [genkender sig selv](#).

http://www.tilogaard.dk/html/formde_5_skandhaer_-_sindets_processer.html,
bearbejdet af KMS

Studiekreds d. 27.2.18

Islam Del I

Islam betyder underkastelse eller overgivelse til én gud, Allah. Det var sådan, profeten Muhammed selv kaldte den religion, han grundlagde. Den som bekender sig til Islam, kaldes en muslim (ord dannet over samme rod som Islam).

Betegnelsen muhamedaner eller muhamedanisme undgår muslimerne selv, bl.a. fordi de ønsker at pointere, at de ikke dyrker Muhammed, som de kristne ellers dyrker Kristus.

*Islam betegner **trosakten**, det at overgive sig til den ene gud. Samtidig betegner Islam selve det **religionssamfund** Muhammed grundlagde. Islam forudsætter med andre ord en individuel og en kollektiv bekendelse af tilhørsforhold til et samfund baseret på nøje fastlagte forskrifter. Muhammed selv grundlagde et samfund, hvor han var både religiøs og politisk leder. Dette har præget islam frem til i dag.*

Islam er ikke en kirke med et præsteskab, og har heller ikke noget centraliseret læreembede

Det grundlæggende princip for Islam er "Der er kun en Gud, Allah - og Mohammed er hans profet. "

Religionen er enkel, simpel og praktisk.

Profeten Muhammed siger: "Det bedste menneske er ham - hvorfra godhed flyder til menneskeheden. Alle Guds væsener er Hans familie, og han er mest elsket af Gud, som forsøger at gøre mest for Guds væsener."

Koranen

Koranen er muslimernes hellige bog. Den betragtes som en perfekt åbenbaring fra Gud. Den omhandler troens grundlag, moral, menneskehedens historie, tilbedelse, viden, visdom, forholdet mellem Gud og mennesket og alle aspekter af menneskers indbyrdes forhold.

Essensen af koranen ligger i dets indre betydning og ikke i den overfladiske betydning.

Sathya Sai om Islam: "Islam er et ord, som betegner - ikke en bestemt religion - men en sindstilstand, tilstanden af total overgivelse til Guds vilje.

Islam betyder dedikation, at overgive sig, fred, stilhed og ro.

Islam betegner det sociale samfund, hvis medlemmer har opnået den højeste fred gennem overgivelse til den Barmhjertige, Almægtige Gud - og som har aflagt løfte om at leve i fred med deres medmennesker.

Senere blev det overført til samfund, som betragtede sig selv som separate og anderledes og således fjendtlighedsindrettede overfor resten. Islam lærte noget højere. Det rettede opmærksomheden mod Den Ene i de Mange, enheden i forskelligheden og ledte folk frem til Virkeligheden kaldet Gud." (SSS vol. XVI p. 80)

Baba: "Vær som stjernen, der aldrig afviger fra halvmånen - men er fastholdt i en stabil tro." (står på stupaen) i PN - Kilde: Education in Human Values

November 1985

De fem søjler i Islam

1. Erklære – at der er en Gud, Allah og Mohammed er Hans sendebud
(Denne erklæring bør komme fra hjertet med en fast urokkelig tro).
2. Daglig bøn – til bestemte tider.
3. Faste – at iagttage faste i en måned hvert år
4. Spare en del af sine optjente penge og give til de fattige.
5. Pilgrimsfærd til KABA (Medina) i det mindste en gang i livet, hvis det er muligt.

Baba: "Religionerne fastlægger retningslinjer med hvilke mennesket bør rette sine tanker og aktiviteter. Oprigtig overholdelse af disse love kan alene garantere sand visdom. I modsat fald vil mennesket drive formålsløst med tværstrømme og livets malstrømme."

Koranen (2:62): "De som har tro på Gud og dommens dag og udfører gode handlinger, modtager tilbagevenden til deres frelser, ligegyldig om de er troende, jøder, kristne.. De vil aldrig have sorg eller frygt."

Koranen (3:83) "Ønsker de en religion, som ikke er Allahs? Alle på jorden og i himmeriget har overgivet sig til Gud enten ved tvang eller frivilligt."

Et andet sted i Koranen (3:83) "Denne totale overgivelse (Islam) er den eneste religion, som er acceptabel for Gud. Hvis der er nogen, som længes efter en religion anden end den totale overgivelse til Gud (Islam) - vil det ikke blive accepteret."

Koranen 3:84 "Vi tror på Allah, på de Guddommelige erklæringer, som er blevet givet os, åbenbaret for Ibrahim, Ismail, Ishaq, Yakub og hans efterkommere og på, hvad er givet til Moses og Jesus fra deres frelser. Vi tillægger ikke nogen forskel på nogen af dem. Vi er de, som har overgivet os til Allah. (Muslims)"

Koranen (5:47): "Thora (det gamle testamente) var absolut vores gave. Det har både orientering og åndrighed. Lad tilhængerne af Det nye Testamente dømme i forhold til, hvad Allah har fremført i det. Uforskammede er de, som ikke vurderer i forhold til det Allah har givet."

Islam har to hovedgrupper (sekte):

Sunni, som tror, at ingen kan efterfølge Mohammed som profet.

Shia som tror, at den vigtigste religiøse autoritets figur er Imamen. De tror at Mohammed stiftede kredsen af imamer til at vejlede samfundet og ved imamens død blev en anden udpeget til hans efterfølger.

Den første Imam var Ali, en fætter og adopteret søn og senere svigersøn til Mohammed. Ali arvede Mohammeds spirituelle evner og han gav disse kvaliteter videre til sine sønner.

Der er andre sekter i Islam: Sadis, Ismael og Sufi.

Islam går ind på de forskellige skikke praktiseret i forskellige sekter.

Koranen (5:48): "Hver følger kun det. Lad dem ikke skændes med dig over det"

"Til hver sekt blandt jer, har jeg designet dets egne retningslinjer og måder at forholde sig på. Hvis Allah havde villet det, havde Han udelukkende placeret jer alle under et samfund. Men Gud havde i sinde at teste jer i, hvad Han har givet til jer.

Så, deltag i konkurrencen om at avancere mod gode ting."

Derfor erklærer Koranen utvetydigt, at hver religions tilhængere bør holde sig til sine egne skikke.

Koranen vejleder således, at det grundlæggende i alle religioner er det samme. Sathya Sai beskriver denne fælles fundamentale kilde som "Sanathana dharma".

Baba: "Hvor som helst der lægges vægt på Sandhed, Rigtig Handling, Fred og Kærlighed - i hvilken som helst religion eller sprog, af en hvilken som helst lærer - hvor end han måtte være - der vil vi have Sanathana Dharma." (SSS Vol. 1. P 51)

Baba: "Sanathana dharma former livets fundament. Det har at gøre med hele personligheden. Det har opsuget alle religiøse trosretninger og har opnået indflydelse over hele verden.

Den primære essens af alle religioner, det væsentlige af profeternes proklamerede erklæringer er ikke begrænset til et land, en enkelt eller en æra."
(SSS Vol. XIV. P.344, 345)

Definitionen af Gud i Islam

"Gud er transcendent, den almægtige, alvidende skaber og lovgiver, dog på samme tid uendelig barmhjertig, generøs og tilgivende. I Islam legemliggør Gud sig ikke i nogen menneskelig skikkelse eller gør sig tilgængelig i nogen som helst statue eller billede.

Han er, hvad han er, absolut og evig og det er som sådan muslimer tilbeder Ham."

Menneskets skabelse:

"Jeg blæste i mennesket fra min sjæl."

"Det er Guds ånd, som er til stede i mennesket."

"Gud er begyndelsen, enden, det ydre og det indre."

"Der er ikke nogen tid eller sted uden Gud"
"Hans trone er så ekspanderende som universet"
"Hvor du end vender dig - vil Guds ansigt være."
"Allah indhyller alt."
"Allah er med dig, hvor end du er."
"Gud er over sindet og ordene"
"Allah er universets lys."

Overgivelse til Gud

Baba: "At overgive sig til Gud sker kun - når den overgivelse er fuldstændig - og alle handlinger, ord og tanker er dedikeret til Herren alene - med alle deres konsekvenser - da har Han lovet at befri dig fra synd og sorg."

Spørgsmål til Sathya Sai: *Er der en måde hvorpå man kan overgive sig totalt til Gud?*

Baba: "Ja, det er der. Aller først må du behandle alt som Gud. Gud er allestedsnærværende og almægtig. Han er i denne stol, i sofaen, i bordet - overalt og i alt. Den sande erkendelse af Guds altgennemtrængende natur vil skubbe din egoisme væk, fordi denne egoisme er forhindringen på vejen til den åndelige overgivelse."

Sura - L 16 Koran: Det var Vi - som skabte mennesket. Vi ved hvilke mørke forslag hans sjæl giver til ham. For Vi er tættere til ham end hans halspulsårer.

Baba: "God er ikke adskilt fra dig, Han er I dig, men du distancerer Ham fra dig selv. Ud af ilden kommer asken, men den dækker selv ilden. Hvis du puster asken væk kan du se selve ilden. På samme måde er der den guddommelige ild i dig, men den er dækket af aske af verdslige ønsker. Gud er tættere til dig end selv din moder."

Sura XXXII-9 Koran: Han pustede noget af sin ånd i ham.

Baba: "Det hele afhænger af udviklingen af dine mentale evner. De bør nå det højeste niveau. Herren er iboende alle steder. Han er i stand til alt. Han er det universelle vidne. Der er intet, Han ikke ved."

Baba fortæller: at Muhammed gik gennem de samme tre bevidstheds stadie som Jesus: "Guds sendebud - Guds søn - jeg og faderen er en."

Hele Skabelsen

Sura - II - 117 Koranen

Det er Ham som er den oprindelige kilde til himmeriget og jorden. Da Han bestemte materien, sagde Han "be" "- lad det ske "og - det er "**kun**" (en befaling).

Koranen: 30:59 "Gud skabte himlene og jorden i SANDHED. Og Han skabte

dig ud af dine mødres skød, skabelse efter skabelse i trefold mørke. Allah er din Herre. Der er ingen Gud end Ham..

Ingen tynget sjæl bærer andres byrde. Du skal vende tilbage til din Herre og Han vil fortælle dig, hvad du har lavet."

Islamisk livsførelse

Islam stiller bestemte retningslinjer til rådighed for alle folkeslag til at blive fulgt af alle samfundslag. Den vejledning, den giver, er omfattende og indbefatter livets sociale, økonomiske, politiske, moralske og åndelige aspekter. Koranen påmindrer mennesket om formålet med dets liv på jorden, om menneskets pligter og forpligtelser over for sig selv, slægt og venner, samfund, medmennesker og sin Skaber.

Kilde: Lix 21

Baba: "Der var ingen til at erkende - hvem Jeg er - indtil Jeg med et ord skabte verden til mit velbehag.

Straks rejste bjergene sig. Floder begyndte at flyde, jorde og himmel blev formet, oceaner, have, land og vand bredte sig, solen, månen og ørkensand udsprang af intet for at bevise min eksistens ... der kom former af væsener mennesket, dyr, fugle, som kunne tale, høre, flyve. Alle evner blev givet på min ordre. Det første sted blev givet til menneskeheden, og min viden blev placeret i menneskets sind."

Sura – II – 117 Koranen

I - Med et ord "KUN" blev de 5 elementer skabt.

1. Rum
2. Jord
3. vand
4. ild
5. luft

II – Vegetation

III - Dyr

IV – Mennesket

(Sura XV – 28 – Koran) Menneskets skabelse

Din Gud sagde til englene, "Jeg er ved at skabe mennesket af skælvende ler. Fra mudder modelleret i en skikkelse."

Baba: "Kroppen er kun en lampe af ler, som vi bærer med os mellem fødsel og død. Vi var Atma før fødslen, og vi skal igen være Atma efter vores midlertidige ophold på jorden."

Sathya Sai Speaks vol. 10

s. 141

Sura XXXII – 9 Koran:

Vores krop er sammensat af de fem elementer. Han kreerede i passende proportioner og pustede noget af Sin Ånd i ham.
Som Han vil, således bliver det. Allah er i stand til al ting, som Han vil det.

Sura XXXII – 9 Koran: Atma(RUH) gav liv

Han gav dig evnerne til at kunne høre, se, følelser og forstand. Næsten ingen tak gav du.

Sura LV-3-4 Koran:

Anlæggene: Ører, øjne, næse, tunge (tale, smag), huden (berøring) - (De fem sanser)

Han skabte mennesket, Han lærte ham tale og gav ham forstand og sindet.

Baba: "Både mennesket og dyrene har fem sanser – men Gud gav mennesket sindet og intellektet – for at kunne skelne mellem rigtigt og forkert."

Baba: "Hvor kom de fem elementer fra? Allah er uden form, men vi lærer Ham at kende gennem Hans skabelse. Vi oplever Hans kærlighed og visdom ved at betragte Hans skønhed omkring os. Efterhånden som vores guddommelige forståelse vokser, begynder vi at se Allah i alle ting.

Baba: "Stjernerne skinner, Planeterne drejer, solen sender flammende lys ud, vinden blæser, alle disse er tegn på at Gud arbejder. Det Guddommelige er mere subtilt end atomet og større end det største."

Sura XV-28-33 Koran

Gud bad englene om at bøje sig dybt. Alle englene bøjede sig undtagen Satan, som afslog at bukke. Han sagde "Jeg er bedre end ham – da du skabte mig af ild og ham (mennesket) af ler". Han afslog at bøje sig. Han adlød ikke Guds befaling.

Sura IV-119-120-Koran

Gud sagde "Fjern dig herfra for du er afvist forbandet."

Satan siger: "Jeg vil skabe falske ønsker i dem (mennesket)."

Hvem som helst, der forsager Allah, tager satan som ven, vil helt sikkert lider et åbenlyst tab.

Baba: "Hvem er denne satan eller Ibliss? Vores ego. Arrogance, egoisme, jalousi, vrede, alt udsprunget af ønsker fra sindet absorberet gennem de fem Sanser.

Disse er spor fra Satan.

"Vær det gode, se det gode, hør det gode og gør det gode."

Sura IV-110 Koran: Allah er så kærlig og barmhjertig - at hvis mennesket -

efter at have syndet - oprigtigt fortryder- vil Allah tilgive. Adam blev tilgivet, faktisk blev han den første profet.

Baba: "Det utaknemmelige menneske er en dæmon. Mennesket og dæmonen er ikke forskellig i det ydre. Det er gennem sine handlinger, at man kan kaldes menneske, dæmon eller guddommelig.

Alle de - som giver efter for dårlige tanker, dårlig tale, onde handlinger bliver beskrevet som dæmoner.

På samme måde bliver de, som skader det menneske, som har hjulpet dem, betragtet som dæmoner - således vil også de - som afviser SANDHED, RIGTIG HANDLING og værdsætter falskhed og ondskab som deres livsåndedræt - blive behandlet som dæmoner. Arrogance, vrede, jalousi, ønsker er spor af Satan."

Sura LXIII-10-11-Koran - TID

Giv noget i næstekærlighed af det, som Vi har skænket dig, før døden skulle komme til nogle af jer, og han da skulle sige: "Oh min Herre, hvorfor gav du mig ikke en kort tids frist? Jeg ville da i stor udstrækning have givet meget til godgørenhed. Jeg ville have været en, som gjorde det gode!"

Men Gud giver ingen sjæl udsættelse, når tiden - som er fastsat - er kommet; og Allah er udmærket bekendt med alt, hvad du gør.

Baba: "Du kan ikke pludselig begynde på åndelig sadhana, efter du trækker dig tilbage fra et aktivt liv. Du kan ikke lære det, når du er fysisk svækket og er overvældet af, at døden nærmer sig. Hvordan kan et menneske tænke på Gud, når han selv er overvældet af sorg ved den forestående afgang fra verden, og når alle venner og familie græder og sørger rundt omkring dig."

Baba: "Gør dig umage for at fortjene Guds nåde ved at være opmærksom på at iagttage disciplin i dit liv. Opgiv alle verdslige måder at tjene og spendere, indsamle og ophobe med grådighed, lyst, ondsindethed og stolthed."

Kilde: "All are Mine" PN - "Islam, The Sai Perspective" - "One and the Only God"
PN

"Om Publication" USA

Studiekreds d. 13.3.18

Islam Del II

Baba: "Gør dig umage for at fortjene Guds nåde ved at være opmærksom på at iagttage disciplin i dit liv. Opgiv alle verdslige måder at tjene og spendere, indsamle og ophobe med grådighed, lyst, ondsindethed og stolthed. "

Islam har fem grund søjler:

1. Trosbekendelsen: At bevidne, at ingen anden end Allah er tilbedelse værdig, og at Muhammed er Hans budbringer til hele menneskeheden indtil Dommedagen. Muhammeds profetskab forpligter muslimerne til at følge hans eksempel på enhver måde.

2. De daglige bønner bliver foretaget 5 gange om dagen som en pligt overfor Allah. De styrker og sætter liv i troen på Allah og inspirerer én til en højere moral. De renser hjertet og forebygger fristelser i form af forseelser og onder.

3. Fasten i Ramadan-måned: Muslimer afholder sig ikke blot fra indtagelse af føde og væske, og seksuel omgang mellem ægtefæller fra lidt før solopgang til solnedgang, men også fra onde hensigter og ønsker. Fasten lærer én kærlighed, oprigtighed og hengivelse til Allah. Den udvikler hos den fastende en solid, social samvittighed, tålmodighed, uselvskhed og viljestyrke.

4. Zakat, obligatorisk almisse: Årligt at betale 2,5 % af éns netto-opsparring i løbet af et år, som en religiøs pligt, og uddele dette beløb udelukkende til de fattigere dele af samfundet.

5. Hadsj, pilgrimsfærd til Mekka: Skal udføres én gang i éns levetid, hvis man økonomisk og fysisk er i stand til det.

Udover disse søjler bliver **enhver handling, som sker med overbevisning om, at den opfylder Allahs vilje, betragtet som en tilbedelse af Allah.**

Islam pålægger en muslim troen på Allahs Enhed og Suverænitet, som gør, at mennesket kan se meningen med universet, og meningen med eksistensgrundlaget for menneskeheden. Denne tro frigør mennesket fra enhver frygt og overtro - ved at gøre det enkelte menneske bevidst om tilstedeværelsen af den Almægtige Allah og menneskets forpligtelse over for Allah.

Troen alene er ikke tilstrækkelig. Den må blive udtrykt ved og prøvet med handling; derfor "de fem søjler", som er troens manifestation. Troen på én Gud forudsætter, at vi betragter hele menneskeheden som en familie under Guds Almagt; Gud, som er enhver levendes Skaber og Ernærer. Islam forkaster idéen om et udvalgt folk;

troen på Gud og gode handlinger er således den eneste vej til Paradis. Der er således etableret direkte forbindelse til Gud uden noget mellemlid, der går i forbøn for én.

Kilde: Lex 21

Meningen med tilbedelsen

Islam foreskriver eller accepterer ikke ritualer alene, men fordrer hensigt og handling. At tilbede Gud er at kende Ham og at elske Ham, at handle i

overensstemmelse med Hans lov i alle aspekter af livet, at påbyde godhed og forbyde forsyndelse og undertrykkelse, at være godgørende og retfærdig og at tjene Ham ved at tjene menneskeheden.

Koranen forklarer tilbedelsen på følgende ophøjede måde:

Koranen 2:177: "Retfærdighed består ikke i, at I vender jeres ansigter mod øst eller vest, men (sand) retfærdig er den, der tror på Allah og den yderste dag og englene og Bogen og budbringerne, og som af kærlighed til Ham giver af sin ejendom til slægtingene og de forældreløse, de fattige og den vejfarende og de, der er bedende, til løskøbelse af de fangne/slaver, de som holder fast ved bønnen og betaler Zakat, de, der opfylder deres løfte, når de har afgivet det, de, der er udholdende i trængsler og nød og i krigstid. Sådanne er de, der er sande troende, og sådanne er de gudfrygtige."

Salat: *at bede fem gange om dagen: ved solopgang, middag, eftermiddag, solnedgang og aften. Det påmindes den troende om, at han står til ansvar kun for Gud ved sine ord og handlinger. Han er befalet at bede på en bestemt måde og på regelmæssige tider i løbet af dagen, så alle troende kan bede samtidig, med ansigtet vendt mod Mecca.*

Kilde: Education in Human Values November 1985.

Baba: "Før bøn har Gud angivet vigtigheden af ydre renhed. Bøn er for den indre renselse."

Sura – V-7 Koran

Du, som er troende, når du forbereder dig til bøn, vask da dit ansigt, hænder og arme til albuen. Gnid ansigtet med vand og vask dine fødder til anklerne.

Baba: "Lige som du giver kroppen føde tre gange om dagen, skal dit sind på samme måde have føde. Bøn, meditation eller at synge Guds navn er føde for dit sind."

Den indre mening af Salat/Bøn

Renlighed før bønnen:

Hænderne vaskes tre gange – (den højre hånd symboliserer bevidste handlinger) og

(venstre hånd symboliserer ubevidste handlinger).

Munden renses tre gange (for at rense tungen og talen); vand bliver sniffet op i næsen og blæst ud tre gange (for at rense sine ønsker); ansigtet vaskes tre gange (ansigtet symboliserer karakteren); - armene vaskes, håndledet til albuen, tre gange (den højre arm symboliserer bevidst styrke, den venstre arm ubevidst styrke); ydersiden af ørerne vaskes en gang (for at høre Gud); vand sprøjtes over hovedet en gang (for visdom); benene og fødderne vaskes hver tre gange (for at være ren til at vandre blandt menneskene).

Stillingerne: Med hænderne løftet op til ørerne, vil personen som beder recitere: "Gud er stor".

Med armene foldede foran brystet, reciteres en åbningsbøn fra Koranen (Herrens bøn) Amen: "Åh herre svar/modtag min bøn".

- a) Stående med hjertets ydmyghed og følelsen af Guds nærvær.
- b) Bøje sig - erkende Allahs overlegenhed og menneskets underdanighed ved hjælp af passende ord.
- c) Ved knæfald - at indtage en stilling med kroppen som den nødvendige ærbødighed for Allah (fuldstændige overgivelse)

Med andre ord dine tanker på Gud, dine ord til Guds pris, dine handlinger er også for Gud.

Sura II – 186 Koran

Når Mine hengivne spørger dig angående Mig, er Jeg tættere på dem, Jeg lytter til bønnerne fra alle ydmygt bedende, når han kalder på mig.

Baba: "Mennesket bør erkende, hvor meget det skylder Gud, som har givet så mange ting til livet og menneskets velbefindende. Bønner er udtryk for taknemmelighed til Gud. Det er også en måde at vække en bevidsthed om det evige Guddommelige i menneskets eget indre. Det er væsentligt for at udvikle kærlighed til Gud."

Baba: "Hvorfor frygte, når Jeg er her."

Sura II – 112 Koran

Hvem som helst der overgiver hele sit selv til Allah og gør det gode, Han vil få sin belønning med sin Herre. En sådan skal være uden frygt ej heller skal han lide.

Sura XXIV – 38 Koran Guds nåde

At Gud vil belønne dem I forhold til det gode i deres handlinger og endog tilføje mere i kraft af Hans nåde – for Gud drager umådelig omsorg for dem der behager HAM.

Baba: "Frem for alt, forsøg at vinde Guds nåde ved at forbedre dine vaner, reducere dine ønsker og lutre din højere natur. Et skridt gør det næste lettere, det er den åndelige rejse gode egenskab. Ved hvert skridt bliver din styrke og tillid forøget, og du får større og større portioner af Nåde."

Sura – VI-96,97,98 Koran

Det er Ham, som anbragte stjernerne (som sømærker) så du ved deres hjælp kan guide dig selv gennem mørket, på land og til søs. Vi gav detaljerede tegn til mennesker som ved.

Det er Ham, som har skabt dig fra et enkelt menneske. Her er et sted for et kortvarigt ophold og et til bortgang (død).

Baba: "Naturen viser os, hvordan den eksisterer med disciplin. Dette er en midlertidig verden. Vi skal ikke leve her altid. Så lad os begynde at arbejde Retskaffent NU dette øjeblik uden at spilde tiden. Start tidligt. Kør forsigtigt. Nå sikkert frem."

Livet efter døden: Efter Koranen lever sjælen videre. Den bevæger sig fra denne materielle verden til en venteposition. Her vil sjælen blive stillet nogle spørgsmål af englene. Det er fortalt at en sand troende vil leve i fred og glæde indtil den sidste dag. Den ikke troende vil blive straffet indtil den sidste dag. På den sidste dag, som kun Gud kender, vil den materielle verden blive fuldstændig udslettet af Gud. Da vil Han oprejse alle mennesker i forhold til deres liv på jorden. I denne store regnskabets time vil de, som er værdige, komme i Paradis; De, som er skyldige, vil gå til helvede. I Paradis vil sjælene opleve evig glæde uden bekymringer er smerte. De i Helvede vil kun kende til ulykke og fortvivelse. Der er ikke nogen tro på reinkarnation; hver sjæl lever kun et liv og bliver bedømt i forhold til dette.

Hvordan man kan opnå befrielse:

Synder som muslimer ikke må udføre: At begå mord, selvmord, hor, ægteskabsbrud, røveri og sladder, hele ikke volds princippet...

Mohammed

Muhammed er født I august 570. Hans far døde, da han var seks år gammel. Han tilhørte en stamme, som var efterfølgere af Ismael og blev nu passet af sin bedstefar

Og senere sin onkel. Drengen havde ikke nogen almindelig uddannelse, men i en alder af otte år var han klogere end de højest uddannede mænd.

Muhammeds adfærd og levemåde gav ham allerede i de unge år navnet : "Den Sandfærdige" og han var elsket og beundret af alle. Hans hjerte var fyldt af omsorg og hengivenhed for alle. Han svarede altid: "Jeg er Muhammed Abdullahs søn. Ros mig ikke. Pris Allah. Jeg er kun Hans tjener og budbringer." Hvert år trak Muhammed sig tilbage til en grotte i ørkenen, som lå tæt ved Mekka for at meditere - i den bestemte måned, Ramadan (måneden med hede). Det var på dette sted i 610, i slutningen af måneden, at Muhammed efter at have mediteret i meget lang tid - oplevede den første åbenbaring. Han hørte stemmen sige: "IQRAA" (som betyder, læs, skriv eller reciter - han blev forvirret, da han hverken kunne læse eller skrive).

På det tidspunkt var Muhammed 40 år. De budskaber, som blev modtaget fra Gud blev samlet og dannede Koranen.

Mange tilhængere blev forfulgt på mange måder, og han måtte i 622 flygte til Medina. Denne udvandring (Hijra) er hændelsen, som markerede begyndelsen af den islamiske æra, og det var her religionen Islam tog form.

De grundlæggende regler og bestemmelse blev en kopi af Muhammeds egen livsførelse. Han var selv en fredselsker, men fjender tvang ham til at gribe til våben for at forsvare almindelige menneskerettigheder, frihed og fred.

Efter 630 blev Mohammed stærk nok til at indtage Mekka, og indbyggerne blev

muslimer. Han udtalte sig således: "Mine bønner, opofrelser, mit liv og min død er alt sammen for Allah, Herren over alle verdener."

Mohammed døde 632 med disse ord: "Han - som ærer Mohammed - må vide, at han er død. Men han - som ærer Mohammeds Gud - må vide, at HAN er levende og udødelig." Ved sin død efterlod Mohammed en religion og en stat, med hans efterfølger som kalif for staten. I løbet af kort tid erobrede man ved hellig krig (Jihad) – store områder og i løbet af 12 år besattes Egypten, Syrien, Irak og drog videre mod Libyen og Iran. Alle indbyggere blev tvunget til at konvertere til Islam.

Kilde: "The one and only one, God"

Baba: "Inkarnationen kommer for at advare, at vejlede, at vække, at fastlægge vejen, og sprede kærlighedens lys på den. Men mennesket skal, lytte, lære og adlyde med uforbeholden tro."

Sura II – 256 Koran: Lad der ikke være nogen tvang... Sandhed ses tydeligt - fri for fejltagelse... Hvem som helst, der afviser det onde og tror på Allah, har opfattet det evigt sandfærdige. At holde fast ved det - kan aldrig fejle."

Profeten: "Hvem er sand Muslim? En sand muslim er den, som man kan tiltro sine ansatte og sin ejendom - og som lever i sandhed."

En sand Muslim må være ren i krop, sind og hjerte. Hans motiver bør altid være oprigtige, og hans religion uden nogen forringelse af verdslig vinding."

Baba: "Det er sindets indstilling, som er vigtig. Vi udfører måske en mængde arbejde, men hele centreringen af tanke, ord og handling bør være på Gud. Uden skaberen er der ingen skabelse."

Kilde: "All are Mine" PN - "Islam, The Sai Perspective" - "One and the Only God" PN

Education in Human Values November 1985 USA

Symbol for Islam

"Halvmåne og stjernen" og "Den åbne Koran".

Islam har ikke et officielt symbol. Muhammed brugte symbolet af en ørn som sit krigsflag. Halvmånen og stjernen er blevet benyttet i århundreder til at udsmykke minareter, moskeer og flag. Det symboliserede det byzantinske imperium, og er nu et symbol for Tyrkiet.

I tidligere tider stod halvmånen for Hera, måneguden. En af fortolkningerne af månen og stjernen er at "vuggen" betyder den aftagende måne, mens stjernen på sin vej til at vågne, er håbets morgenstjerne.

(Education in Human Values November 1985)